

Slovo starosty

Vážení občané, čtenáři, jsem potěšen, že máte opět v ruce občasník a čtete naše články. Snažíme se vás informovat o dění v obci a snažíme se, abychom psali aktuální informace o tom, co se stalo, anebo ještě lépe, co se teprve bude dít. Nyní všichni žijeme koncem prázdnin, dětem začne škola, starosti s učením a rodičům pak dohled nad psaním domácích úkolů a ježdění pro děti na kroužky a jiné aktivity. Jednoduše končí období volna, dovolených a vrháme se znovu do práce.

Nelze ovšem říci, že by se během léta nic nedělo, dále pokračujeme ve stanovených plánech a čerpání

dotací. Asi nejvíce viditelná je dnes aktivita kolem opravy kapličky, která je zajímavější, než se původně zdálo, protože se objevují původní barvy, výmalby a celková architektura, která během desítek let seznala řadu změn od původního stavu. Zde jsem pevně přesvědčen, že se nám podaří vrátit jí původní vzhled a opravit ji tak, že bude chloubou obce. Po dokončení opravy zorganizujeme pro občany prohlídky vnitřku, protože i zde dochází k zásadním změnám (pouze mobiliář zůstane beze změn, protože není v majetku obce).

Věřím, že si změn, které na kapličce probíhají, všimáte. Dnes je již opravena zvonice a na programu je výměna krytiny střechy včetně laťování. Na programu jsou dále drenážní práce, oprava chodníku a starší spoluobčany možná potěší i plánovaná lavička vedle kapličky. Už se nám babičky nebudou muset scházet po procházce pouze u COOPu, ale mohou si vybrat. Ale chápu, že lavička u prodejny má velkou výhodu, neboť je možné si zde nakoupit.

Na druhou stranu i já rád chodím na

procházky, vyvětrat hlavu a při té příležitosti i vyvenčit psy. Je s podivem, co občas v lese nacházím za odpad a marně přemýšlím, proč se to tak děje. Ve své podstatě na všechny druhy odpadu máme v obci řešení, kontejnery na sklo, papír a plasty, pro nebezpečný odpad jsou pravidelně dělány svozy, elektro a baterie můžete nechávat na úřadu, na bioodpad je kontejner, stavební odpad potřebujeme jako zavážku pro obnovu cesty do Libákovic. Přesto se najdou experti, co přijedou s károu a vysypou bioodpad vedle cesty k lesu. Nechápu, vždyť ten kontejner mají i blíž, a pokud bude plný, vyvezeme ho.

Na závěr bych rád poděkoval hasičům za realizaci Poháru starosty, což je již tradiční akce konaná před koncem prázdnin. Po prvním útoku závodícího družstva jsem si dokonce myslel, že bychom mohli zlomit prokletí a tento ročník vyhrát, protože čas byl dost dobrý a v druhém kole se ještě zlepšil. Družstva jsou ovšem dnes tak vyrovnaná, že o pořadí rozhodují setiny vteřiny a nepodařilo se nám to. Přesto všem velké díky za reprezentaci obce.

Přeji všem příjemné čtení.

Michal Šimon, starosta obce

Davídek ze Štíhlova se těšil do kolébky

► V pátek 5. srpna v odpoledních hodinách čekala v zasedací místnosti vyzdobená kolébka na nového občánka Dolců **Davídka Albla**. Z novopečených rodičů vyzařoval klid a pohoda a věřte, že malý Davídek tohle cítil a po celou dobu návštěvy byl velice hodný a klidný. Své slavnostní přivítání vzal velice vážně. Při rozloučení se na nás ale přeci jen usmál.

Dítě vycítí, jestli jsou táta a máma šťastní, že je s nimi. Nebojte se dát dítěti ten největší dar – vás samotné. Udělejte ze svého domova místo, kde se sdílí myšlenky a nápady bez toho, že by se zlehčovaly nebo byly odmítány. Vaše děti se vám začnou svěřovat s

nejrůznějšími problémy, o kterých ještě nikdy nemluvily, a váš domov se stane místem, kde je možné růst.

Většina z nás nebyla k rodičovství nijak vedena ani připravena. Je důležité si stanovit priority tak, abyste rozeznali, co je neodkladné a co důležité. V životě to obvykle vypadá tak, že naléhavé záležitosti jsou neodkladné, zatímco důležitých věcí se často nevšimneme. Tak například vás zvonění telefonu může vyrušit v okamžiku, kdy svému dítěti čtete pohádku. Strávíte půl hodiny telefonováním a vaše dítě usíná samotné. Neodkladná záležitost zase jednou zvítězila.

Přeji rodičům, aby vždy zvítězila důležitá záležitost před neodkladnou.

Lenka Szikszayová

Informace z 10. veřejného zasedání Zastupitelstva obce Dolce konaného dne 12. 8. 2016

► *Zasedání Zastupitelstva obce Dolce bylo zahájeno v pátek 12. srpna v 19⁰⁰ hodin starostou obce Michalem Šimonem.*

Předsedající starosta nejprve seznámil přítomné s programem jednání a následně přednesl svoji zprávu za uplynulé období. V úvodu vzpomněl významné životní výročí manželů Rodinových, kteří oslavili diamantovou svatbu. Vedle tohoto jubilea byly vzpomenu-
 nuty také akce v obci, konkrétně dětský den, který se stává velmi oblíbenou akcí, kterou rádi navštěvují i rodiče s dětmi

z okolních obcí a jehož organizátorům starosta poděkoval. Zároveň všechny přítomné pozval na závody hasičů „Pohár starosty obce“ konané v sobotu 20. srpna.

Pozitivní zprávou jistě je, že obec obdržela dotaci na renovaci kapličky a podala žádost o dotaci na obnovu „Březinek“, které jsou v nevyhovujícím stavu. Renova-
 ce kapličky bude ukončena do poloviny měsíce září a na „Březinky“ byly podány hned dvě žádosti o dotaci s cílem zvýšení šance uspět alespoň s jedním dotačním titulem. Rekonstrukční prá-

ce se již dotkly budovy obecního úřadu, kde byla vyměněna okna. Obecní úřad ještě čeká oprava štítu, podbití a výměna vchodových a vnitřních dveří.

Předseda finančního výboru pan Ladislav Szikszay seznámil přítomné se stavem hospodaření a plněním rozpočtu obce ke dni 30.6.2016. Přítomní byli též seznámeni s rozpočtovým opatřením č. 3 na rok 2016. V závěru jednání byl dán prostor pro diskusi s přítomnými občany.

Markéta Jeslínková

Ohlédnutí ... a také trocha demografických dat

► *Naše obec se stále zkrášluje a rozrůstá, přibývají krásné nové nemovitosti, rekonstruuji se staré a poslední dobou se rodí i více dětí, což je pro obec velmi pozitivní.*

Když se podíváme před rok 2000, tak v roce 1998 bylo v obci evidováno 117 čísel popisných a 272 obyvatel, v letošním roce už je to 129 čp. a 282 obyvatel, dvě nemovitosti nemají čp., čeká je kolaudace, a jedna je rozestavěná. Dvě stavby jsou označeny evidenčním číslem (E), toto číslo se uděluje místo čísla popisného stavbám pro rodinnou rekreaci. Na druhou stranu jsou některé chalupy využívány jen jako rekreační objekt, někteří majitelé těchto nemovitostí zde bydlí celoročně a ostatní sem dojíždějí podle své potřeby. Na těchto chalupách není nikdo přihlášen k trvalému pobytu, a tak ani obec z nich nemá žádný příjem do rozpočtu. Není to zanedbatelný počet, dopočítal jsem se k 28 číslům popisným. Další 3 čp. již neexistují (12,15,51) a 4 čísla popisná jsou firmy. Obydlených nemovitostí s trvalým bydlištěm v obci je 94, to znamená 3 osoby na

nemovitost, a jak populace stárne a děti odcházejí ze svých domovů, jsou některé chalupy obývané jednou osobou nebo dvěma osobami (18 čísel popisných).

Když se podíváme do minulosti, tak po první světové válce bylo v obci při sčítání lidu v roce 1921 celkem 62 čp. a v obci žilo 403 obyvatel, ale už v roce 1925 obec čítá 72 nemovitostí a 445 obyvatel. V období mezi světovými válkami 1919 – 1938 se rodilo průměrně 10 dětí ročně, nejsilnější ročníky v tomto období byly roky 1924 (21 dětí) a 1929 (17 dětí). Ale ani ve válečných letech se nepřestaly děti rodit, od roku 1939 – 1945 se jich narodilo 38 (5,5 ročně). Když to rozdělíme od druhé světové války na etapy po 10 letech, tak od roku 1946 do roku 1955 se narodilo 67 dětí, a pak už to začalo nabírat sestupnou tendenci, 1956 – 1965 44 dětí, 1966 – 1975 29 dětí, 1976 – 1985 33 dětí, zde byl nejsilnější ročník 1985 osm novorozenců, 1986 – 1995 31 dětí a i zde byl jeden silný ročník – 1987 deset novorozenců. Nejslabší bylo období 1996 – 2005, kdy se narodilo jen 15 dětí, až v posledním

desetiletí nastal vzestup. Doufejme, že nám to vydrží! Od roku 2006 do 2015 se narodilo 27 dětí a v letošním roce už máme 2 narozené občanky.

Když jsem si četl v kronice horšické školy datované 1918 až 1936, tak jsem zjistil, že obec Dolce zásobovala školu značným počtem žáků. V tomto období absolvovali žáci všech osm ročníků v této škole, jen pár jedinců navštěvovalo měšťanku. Do školy docházely děti ze šesti spádových obcí, například v roce 1919/20 Horšice 79 dětí, Dolce 69, Radkovice 43, Týniště 24, Újezd 38 a Zálesí 46, celkem 299 žáků a 16 navštěvovalo měšťanku. Ve školním roce 1929/30 docházelo z naší obce 60 dětí, 1932/33 – 85 dětí, 1935/36 – 84 dětí.

Když to porovnáme se současností, tak v letošním roce dochází na první a druhý základní stupeň do všech škol, tj. Horšice, Letiny, Přestice, celkem 20 žáků z naší obce.

Stanislav Ziegler

Roky 1941 - 1942 v naší obci

► V minulém čísle jsme si připomněli válečný rok 1940. Dnes si přiblížíme válečná léta, ze kterých se mnoho zápisů z naší obce nedochovalo.

Rok 1941 začal tuhou zimou a napadlo mnoho sněhu. Němci nařídili, že státní silnice vedoucí naší obcí musí být neustále sjízdná. Nejhorší úsek byl od Křížku k Újezdu, kde byly až metrové závěje a musely se prohazovat lopatou. Četníci z Horšic neustále kontrolovali sjízdnost a obecní posel v případě potřeby bubnoval pracovní povinnost na úklid sněhu. Všichni občané starší 18 let, muži i ženy, tuto pracovní povinnost prováděli zcela zdarma. Děti nechodily do školy pro velké množství sněhu a nedostatek uhlí.

Jaro bylo studené, půda dobře vyschla, takže jarní práce skončily včas. Rolníkům hrozila každý den nějaká kontrola přes dobytek, obilí a brambory. Každý, co mohl, tak ukryl a zatajil. Obilí se zakopávalo v bednách do země nebo zazdívalo do zdí. V naší obci byla prováděna sbírka na německý Červený kříž, ale špatně to dopadlo. Do

obce byl z Přeštic dosazen tajemník na vydávání potravinových lístků a měl úřední hodiny na obecním úřadu. Na polích úroda tento rok byla dosti dobrá, takže bylo dostatek na povinnou dodávku obilí, brambor a zbylo dost i pro vlastní potřebu. V obci byly dvě židovské rodiny, zhruba 10 lidí, kteří museli nosit žlutou pěticípou hvězdu na prsou. Do mlýnů byli nasazeni komisaři a na silnicích se prováděly silné kontroly. Bylo vydané mlecí povolení, na které se jezdilo 2x - 3x, až měla celá ves namleto. V obci se nic nepoživovalo, protože nikdo neměl zájem něco pro obec dělat a každý měl starost o zajištění živobytí pro svoji rodinu. V roce 1941 se narodili: Krausová Zdeňka č.p. 67, Rout Josef č.p. 69, Veselý Jan č.p. 44.

S novým rokem, rokem 1942, přišly opět tuhé mrazy, které vydržely až do konce února. Od 27. ledna začalo být dřevo na lístky a začal platit zákaz užívání elektrických kamen a ohříváčů. Byl proveden sběr teplého prádla pro německé vojáky bojující na východní frontě. Byly zavedeny lístky na

tabákové výrobky (tabačky), které dostávali i nekuřáci. Tímto začal černý obchod, neboť za kuřivo se sehnalo vše možné. Pro válečné účely se odváděly i zvony z kostelů a kapliček. Tento rok mrazy poničily úrodu, jarní práce byly opožděné, ale vše se dohnalo. V dubnu přišlo nařízení, že každý rolník musí zasít mák. Atentátem na Heydricha začalo velké zatýkání a následovaly bytové prohlídky. Mladí lidé ve věku 20 - 25 let byli posíláni na nucené práce do Říše, z naší obce odešlo na práci 15 mladých lidí.

V listopadu se začaly vydávat lístky na cukroví a kyselé zelí. V obecním zastupitelstvu byla projednána otázka o zavedení elektriny v obci, ale pro malý zájem občanů z toho sešlo. Bultas Josef z č. p. 63 přistavuje v tomto roce stáje a stodolu. I v roce 1942 se rodily děti: Sladká Miluše č.p. 6, Louda Josef č.p. 74, Bultas Miroslav č. p. 63, Fořtová Božena č.p. 53, Rout Jan č. p. 69, Valešová Jana č. p. 81. Novorozenci, kteří zemřeli: Hodanová č.p. 9, Běl Václav č.p. 11, Holá Marie č.p. 41. Tolik krátké ohlédnutí za válečnými roky 1941 a 1942.

Čerpáno s kroniky obce,
Míra Macháček

První svatba v naší obci

► V lednu 2016 mne dlouholetý kamarád prozradil, že by chtěl mít svatbu na Dolcích, nedaleko jeho bydliště. Zároveň mne požádal, zda bych je oddal. Prý si to mám promyslet. No teda, promýšlení to nebylo lehké....., ale vlastně proč ne? Bude to náročné na nervy, nebude to žádná legrace, ale třeba se do budoucna najdou i další páry, které by chtěly oddat v naší obci, a tím se i „oživí“ dění obce.

Součástí každého obřadu je samozřejmě proslov oddávajícího. Tím pro mne nastal nelehký

úkol sestavit řeč, která by sedla na snoubence (Davida a Jarku), kteří už spolu prožili 20 let.

Den D nastal. Kdo byl nervovější? Nevěsta? Ženich? Maminčky? Anebo oddávající?

V poledne 2. července 2016 bylo vše připravené, svatebčané na místě, nějaká ta štamprdlíčka také proběhla a mohlo se začít. Všichni jsme se sešli na čerstvě posekané louce pod lesem Jindřínem s krásným výhledem do okolních luk.

Společně se mnou tu byla i paní Hrabětová z přeštické matriky, která celý obřad uvedla představením snoubenců. Poté jsem pokračoval já.....oddychl jsem si, když se dvakrát ozvalo „ANO“, proběhla výměna prstýnků, novomanželský polibek a připilo se šampaňským. Pak už jen nezbytné podpisy, společné foto a bylo to za námi.

Obřad na louce nedaleko Jindřína měl své kouzlo,

nebylo to tak „svázané“ jako obřad v obřadní síni.

Tímto bych chtěl novomanželům Stieberovým ještě jednou popřát hodně štěstí do společného života a poděkovat jim za důvěru a poctu být prvním oddávajícím obce Dolce.

Miroslav Mráz

Hasiči opět Za Párníkem

► Rok utekl jako voda a v sobotu 20. srpna jsme opět přivítali hasičská družstva na 16. ročníku o Pohár starosty obce. V letošním roce jsme po několika letech postrádali účast žen. Na letošní zápolení se dostavilo osm družstev mužů.

Účastníci se začali sjíždět už po dvanácté hodině a ve 13⁰⁰ hod. velitel soutěže p. Josef Brada zavelel k zahajovacímu nástupu a starosta obce p. Michal Šimon nastoupené hasiče přivítal a popřál účastníkům mnoho sportovních úspěchů. Po nezbytné rozpravě velitelů družstev s hlavním rozhodčím p. Jaroslavem Loudou, kde se upřesnilo detaily pravidel, se mohlo začít soutě-

žit.

Jako první se připravili na základnu domácí chlapani, poté následovala družstva z Útušic, Vlčí, Dnešic, Letin, Horšic, Oplota a Zálesí. Jako zpestření nám ukázaly svoje hasičské umění děti z Vlčí. Celá soutěž proběhla jako dvoukolová a po prvním kole to vypadalo pro naše chlapance slibně, neboť s časem 17,19 byli na prvním místě. Ve druhém kole se ukázala silná a vyrovnaná konkurence. I když se naši ve druhém kole zlepšili časem na 16,88, stačilo to bohužel jen na čtvrté místo. První se umístili hasiči z

Oplota časem 16,38, druží hasiči z Útušic za 16,74, třetí Letiny v čase 16,80. Pátou příčku obsadili hasiči z Dnešic časem 18,34, šesté Horšice v čase 22,57, jako sedmí skončili hasiči z Vlčí za 25,69 a pořadí uzavřelo Zálesí se dvěma neplatnými pokusy.

Děti z Vlčí předvedly čas 46,63 a 28,14. Tak vyrovnanou soutěž jsme na Docích ještě nezažili. Vítězné družstvo si odvezlo jako první cenu uzené sele a ostatní družstva obdržela hodnotné ceny. Oproti minulým ročníkům jsme zaznamenali větší zájem místních občanů. Večerní zábava už tak příjemná na účast nebyla. Tím se to, že jsme začali zvat neokoukané kapele, abychom nalákali lidi, míjí účinkem. Tímto chci ze své pozice starosty místních hasičů poděkovat všem příznivcům, kteří naše akce opakovaně navštěvují, a z jejichž ohlasů víme, že se jim líbilo a skvěle se bavili.

Na závěr děkuji všem za jejich podporu, cvičicímu družstvu za vzornou reprezentaci, všem hasičům, kteří zajišťovali samotnou soutěž, ale i obsluhu stánku. Svoje úkoly zvládli jako vždy na jedničku. Děkuji obecnímu úřadu za poskytnuté hlavní ceny a poháry pro vítěze. Končím s přáním, abychom se v roce 2017 sešli v hojnějším počtu při 17. ročníku o Pohár starosty obce v požárním sportu.

Za SDH starosta Míra Macháček

Děti nahlédly do záchranných vrtulníků

► Naše červenové výletování jsme zakončili cestou na letiště letecké záchranné služby v Líních. Tuto návštěvu absolvovali mateřáci společně s žáky základní školy.

Když jsme dorazili do cílové stanice, ujal se nás bývalý pilot, pan František Lukeš. Ten nás pozval do velikého hangáru, kde jsme nejprve mohli zhlédnout videoprojekci a dozvědět se spoustu zajímavých informací spojených se záchrannou života. Pak měly

děti možnost prohlédnout si dva záchranné vrtulníky a do jednoho z nich se mohly i posadit. Také si vyzkoušely přilbu pilotů, a to jak současnou, tak i tu z dob minulých. Ale to největší překvapení nás teprve čekalo.

Viděli jsme přistání vojenského vrtulníku, který zde dosedal za účelem doplnění pohonných hmot. Po prohlídce kokpitu tohoto kolosu jsme se odebrali zpět z letové dráhy a vyčkávali jeho odletu. A již byl slyšet hukot motoru, točení vrtulí, blikání světel... vrtulník startoval. S úsměvem na rtech, větrem ve vlasech a čepicemi v ruce jsme mávali posádce a přáli šťastný let.

Tímto skončil náš poslední výlet v letošním školním roce a troufám si říci, že všechny děti si ho stoprocentně užily.

Dana Řihošková

Naši jubilanti

V září 2016 oslaví:

Rudolf Rodina – 87 let
Miloslava Zieglerová – 86 let
Václav Procházka – 60 let

BLAHOPŘEJEME

♦Dolcký občasník♦

Vydává OÚ Dolce, zodpovídá: Alena Lochmannová, vychází 1x za dva měsíce, cena výtisku: bezplatně, registrováno: MK ČR E 15544, počet výtisků 120

